

Tesbihin Fâzileti

Bir hanım okuyucumuz: “Bir takım geçici yoğunluklar nedeniyle namaz tesbîhâtına bir süre ara vermekte bir sakınca var mıdır?”

Dünya hayatı yoğunluklarla, sıkıntılarla, kederlerle, halletmemizi bekleyen bir dizi problemlerle, el atmamıza bakan bir serî iş ve faaliyetlerle, elinden tutmamızı isteyen bir düzine çalışmalarla doludur. Dünyada ibâdet, tesbîhat, zikir, tezekkür ve tefekkür için boş bir zaman aramakla, aldanmış olabileceğimizi aklımızdan çıkarmamalıyız. İbâdet ve zikirlerimizi, iş ve çalışmalarımızla, yapıp ettiklerimizle, hayatımızın günübürlük akışıyla muhakkak iç içe kılmak, barıştırmak, birliklerini sağlamak en nadîde vazifemiz. İş ve çalışmak ile ibâdet ve zikirlerimizi, tesbih ve tefekkürlerimizi karşı karşıya getirmeyelim. İş mi, ibâdet mi, ikilemine düşmemize hiç gerek yok! Biz, hem iş, hem ibâdet; hem çalışmak, hem tezekkür; hem zikir, hem fikir; hem iç, hem dış demeliyiz, diyebilmeliyiz.

İbâdet hayatımızda hiç şüphesiz “farzlara” öncelik vermeliyiz. Farzlardan sonra derece derece diğer fazîletler gelir ve mümkünse bunları da önemsememizde fayda var. Farz ve vâcip olmayan ibâdet ve zikirleri yapmaya güç yetiremediğimizde günahkâr olmayız. Bununla birlikte yapma gayreti içinde olmamızın, niyetimizle eşit orantılı olarak, bize yapmış gibi sevap kazandıracığını da unutmamalıyız.

Dilerseniz, tesbih ve zikirlerle ilgili Peygamber Efendimiz’in (asm) yüksek müjdeli haberlerinden bir demet sunalım:

*Abdullah bin Amr (ra) demiştir ki: “Resulullah (asm) şöyle buyurdu: “Dünyada hiç kimse yoktur ki, ‘Lâ ilâhe illallahü vallahü ekber. Velâ havle velâ kuvvete illâ billâh’ desin de, denizin köpüğü kadar da olsa günahları kendisinden kaldırılmasın.”¹

*Ebû Mûsâ el-Eş’ârî (ra) anlatmıştır: Peygamber Efendimizle (asm) birlikte bir gazada idik. Döndüğümüz vakit Medîne’yi gördüğümüzde Müslümanlar seslerini yükselterek tekbir getirmeye başladılar. Bunun üzerine Resulullah (asm): “Sizin Rabb’iniz sağır değil! Hazır olmayan biri de değil! O sizin aranızda, develerinizin başları arasındadır. Yâ Abdullah bin Kays! Cennet hazinelerinden bir hazineyi sana öğreteyim mi? ‘Lâ havle velâ kuvvete illâ billah!’tır.”²

*İbn-i Mes'ût (ra) haber vermiştir ki: Resûl-i Ekrem Efendimiz (asm) şöyle buyurdu: "Mîrâca çıkarıldığım gece İbrâhim'le (as) karşılaştım. Bana, "Yâ Muhammed!" dedi. "Benden ümmetine selam söyle ve onlara bildir ki, Cennetin toprağı güzeldir, suyu tatlıdır! Cennette ağaçlarla dolu ovalar vardır. Bunların dikili ağaçları 'Sübhânallahi velhamdülillâhi velâ ilâhe illallahü vallâhü ekber.'dir."3

*Ebû Zerr (ra) anlatır ki: Resûlullah Efendimiz (asm) buyurdu ki: "Her kim, sabah namazından sonra diz çökmüş olarak, konuşmadan önce on defa "Lâ ilâhe illallahü vahdehû lâ şerîke lehü. Lehü'l-mülkü ve lehü'l-hamdü yuhyî ve yümîtü ve hüve alâ külli şey'in kadîr" derse kendisine onlarca sevap yazılır, on günahı silinir, on derece yükseltilir, o günün tamamında her şerden emin ve emniyette olur, Şeytan'dan korunur ve o gün hiçbir günah ona ulaşarak amelini iptal etmez!"4

*Ma'kıl bin Yesâr (ra) der ki: Resûlullah (asm) şöyle buyurdu: "Kim sabah kalktığında (namazdan sonra) üç defa 'Eûzü billâhi's-Semî'ıl-Alîmi mineşşeytânirracîm" der ve Haşir Sûresinin sonundan üç âyet okursa, Allah o kimseye, o gün akşama kadar duâ ve istiğfâr etsinler diye yetmiş bin melek vazîfelendirir, o gün ölürse şehîd olarak ölür. Kim geceye girerken okursa aynı dereceye ulaşır."5

Cenâb-ı Rabb-i Rahîm, ehl-i îmân üzerinden feyiz ve bereketini eksik etmesin. Âmin.

Dipnot:

1-Tirmizî, Daavât, 58;

2-Tirmizî, Daavât, 58;

3-Tirmizî, Daavât, 59;

4-Tirmizî, Daavât, 63;

5-Taç, 4/44.